

kort verhaal

STRIJD LUST

Wendy de Wit

Strijdlust

Van opzij slaat Anouk haar vriendin gade. Het profiel dat ze zo goed kent lijkt steeds meer van haar vervreemd. Ze herkent haar vriendin bijna niet meer terug; Eva's gezicht staat anders. Haar glimlach lijkt permanent in haar gezicht te zijn gebrand sinds ze Joris heeft ontmoet en haar ogen stralen. Anouk duwt haar lange nepnagels hard in haar handpalm om haar frustraties onder controle te houden terwijl Eva net iets te enthousiast over haar samenwonenplannen met Joris verteld. Ze kijkt haar vriendin aan. Haar felrode gestifte lippen vormen een perfecte lach. In acteren is Anouk altijd al een kei geweest. 'Schat, is het niet een beetje snel om nu al te gaan samenwonen?' zegt ze poeslief wanneer Eva uitgepraat is. 'Ik bedoel het niet vervelend, maar je kent 'm net,' gaat Anouk met dezelfde toon verder. Ze slaat haar lange, slanke benen over elkaar en kijkt Eva vragend aan. Denkend over haar antwoord hupt Eva van haar ene op het andere been en strijkt een dikke, blonde haarlok achter haar linkeroor.

'Weet je wat is,' zegt ze uiteindelijk, 'het voelt gewoon goed.' Anouk kan het niet laten om met haar ogen te rollen 'Jezus Eef, wat een cliché antwoord zeg!' Roept ze uit. Uitdagend kijkt Eva haar aan. 'Je bent gewoon jaloers, is het niet?' Een pijnscheut schiet door Anouks buik heen. Ze is zeker jaloers, maar niet zoals Eva denkt. 'Jouw ware liefde komt echt nog wel, Anouk! Je hebt alles al zo goed voor elkaar, hij komt vanzelf op je pad. Ik weet het zeker,' ratelt Eva, 'en trouwens, wat is er mis met datingsites? Heb je jezelf nou al aangemeld?' Sinds Eva Joris heeft ontmoet via één van die belachelijke sites is ze er helemaal lyrisch over, denkt Anouk zuur. Ze moet er niets van hebben en schudt stoïcijns haar hoofd. 'Ik heb geen tijd voor die onzin, Eef, dat weet je,' zegt Anouk afgemeten. 'Nou, schenk je nog een wijntje voor me in of hoe zit dat?' Vraagt ze haar vriendin met een knipoog, ten teken dat het onderwerp is afgedaan.

Wanneer Anouk thuis komt, schopt ze fel haar stiletto's ergens in de hoek van de hal en beent haar designerappartement in. Haar Louis Vuitton tas belandt onderweg naar de woonkamer op de grond en als Anouk op de bank ploft, barst ze in tranen uit. Onbedaarlijk begint ze te huilen. Anouks schouders schokken en haar zorgvuldig aangebrachte make-up loopt als waterverf over haar knappe gezicht heen. Wat een gezellige avond had moeten worden, is voor haar uitgelopen op een ramp.

Eva vertelde Anouk doodleuk tussen neus en lippen door dat hun weekendje Porto volgende week misschien niet door kan gaan. Ongelovig had Anouk haar grote liefde aangekeken. Iets met het werk van Joris. Een grote opdracht in Parijs. En Eva zou meegaan. Dit kon ze niet menen. Sinds Joris in beeld is, is Eva een stuk minder in Anouks leven aanwezig. Ze deden vrijwel alles samen. Dat Anouk al jarenlang heimelijk verliefd is op haar vriendin, houdt ze voor zichzelf.

Ooit wil ze Eva verleiden, dat lukt haar. Ze weet het zeker. Ze weet zeker dat Eva ergens dezelfde gevoelens voor haar heeft. Anouk heeft het vaak genoeg in haar ogen gezien, alleen Eva zelf moet het nog ondervinden. Dat ze Eva nu minder ziet, doet zelfs fysiek pijn. De gedachte aan het verliezen van haar vriendin doet Anouk huiveren. Ze veegt haar tranen af aan haar blouse. Hun jaarlijkse weekend weg moet doorgaan!

Vastberaden staat ze op van haar witte leren bank, loopt met grote passen naar de strakke open keuken en schenkt zichzelf een glas prosecco in. Terwijl ze een slok neemt en tegen het aanrecht geleund staat, overdenkt ze haar opties. Langzaam loopt ze richting haar Louis Vuitton en vist haar iPhone uit de dure tas. Met het glas prosecco in de ene hand en haar telefoon in de andere, gaat Anouk op de bank zitten en logt in op haar Facebook account. Zoals zo vaak zoekt ze het profiel van Joris op. Hij plaatst werkelijk alles op Facebook. Sukkel. Er staat inmiddels een ware collectie van foto's op Anouks telefoon. Foto's waar Eva alleen op staat en zwoel de camera in kijkt. Deze keer blijft het niet alleen bij foto's kijken: resoluut stuurt Anouk Joris een privé bericht. Ze weet bijna zeker dat hij hapt. Ze heeft hem nu vaak genoeg ontmoet om de hongerige blik in zijn ogen te zien wanneer zijn ogen op haar blijven rusten. Zodra Eva uit zijn blikveld is verdwenen scant hij de ruimte en neemt hij haar in hem op. Anouk is dan ook een knappe verschijning, dat weet ze zelf ook.

Met haar lange benen, slanke postuur en grote borsten trekt ze de aandacht van veel mannen. Maar doordat ze zich elegant kleedt en veel aandacht aan een verzorgd uiterlijk besteed, ziet ze er nooit ordinair uit. Meer als een verovering. De knappe, elegante en rijke zakenvrouw. Als een droom voor de meeste mannen. Maar de mannen niet voor haar. Anouk heeft een voorkeur voor vrouwen. Voor Eva in het bijzonder. Al sinds ze haar vijf jaar geleden ontmoette op een feestje waar Ilse, een gemeenschappelijke vriendin, haar mee naartoe sleurde. Dat niemand weet dat ze op vrouwen valt is een bewuste keuze. Ze heeft al heel wat in de zakenwereld voor elkaar gekregen door mannen om haar vinger te winden, het zou dom en zelfs schadelijk zijn voor haar eigen advocatenkantoor om uit te laten komen dat ze lesbisch is. Ze gaat dan ook uiterst discreet om met de vrouwelijke pleziertjes die ze beleeft.

Terwijl Anouk zichzelf een tweede glas prosecco inschenkt hoort ze vanuit de woonkamer een melding binnenkomen op haar iPhone. Haar mondhoeken krullen in een zelfingenomen glimlach omhoog. Hij heeft gebeten. Ze weet het zeker. Nippend aan haar tweede glas neemt Anouk weer plaats op de bank. Joris heeft inderdaad gereageerd op haar bericht. Hij gaat gretig in op de uitnodiging om deze vrijdagavond iets met Anouk te gaan drinken. Ze weet dat Eva dan moet werken aan de boekhouding bij een cliënt. Anouk heeft Joris gevraagd om dan met haar een verrassing voor te bereiden voor Eva, dat leek haar veiliger dan hem voor een casual drankje uit te nodigen. En heel gek is het ook niet, over anderhalve maand is ze jarig. 'Tsss, dat hij daar in trapt,' sist Anouk voor zich uit.

Twee dagen later is het zover. Anouk heeft het kantoor al vroeg verlaten onder het mom van afspraken. In werkelijkheid heeft ze de hele dag voorbereidingen getroffen. Ze heeft de auto opgehaald die ze onder een valse naam huurde. De onopvallende zwarte gezinsauto zal als een duistere schim zijn op een donkere novemberavond. Haar Facebook account heeft ze verwijderd en een nieuwe aangemaakt. Ze zal tegen iedereen zeggen dat haar oude account een week eerder gehackt is. Ze belt Eva om haar te vragen wat de status rondom Porto is. Als ze ophangt heeft Anouk een verbeten trek om haar mond. Porto gaat niet door, zei ze? Ik denk dat Parijs niet door gaat, denkt ze zuur.

Vrijdagavond negen uur. Aan een relatief rustige weg in Haarlem zit Anouk gespannen te wachten in de huurauto. De auto zal ze later bij de garage van een klant, van wie ze nog iets tegoed heeft, neerzetten en volledig weer laten uitdeuken. Buiten de boekjes om, natuurlijk. Met een SUV die daar voor haar klaar staat zal ze zogenaamd nietsvermoedend richting het café rijden.

Het licht van een knipperende straatlantaarn werpt een zwak schijnsel over de zwarte auto heen. Anouk slaat een donkere, zijden sjaal om haar hoofd heen zodat ze onherkenbaar is. Ze moet het in één keer goed doen. Anouk staat in het achterste parkeervak schuin tegenover het hippe café waar ze met Joris heeft afgesproken. Een stuk voor haar zijn nog drie plekken vrij. Je kunt bij deze weg maar aan één kant parkeren dus ze zal hem waarschijnlijk van voren raken. Mooi zo, met een gebroken been en gekneusde ribben kan je niet naar Parijs rijden. Ondanks dat het vrijdagavond is, is het rustig op straat in deze nog opkomende buurt. Perfect. Anouk weet dat Joris in een nieuwe, blauwe Renault Megane rijdt en ziet hem in haar achteruitkijkspiegel aan komen rijden. Hij parkeert zijn auto zo'n honderd meter bij Anouk vandaan. Meteen stapt hij uit. Zonder twijfel start Anouk de gezinsauto en geeft gas. Geen lampen aan. Nog meer gas. En meer. Ze drukt het gaspedaal helemaal omlaag. Het gestalte van Joris komt sneller dichterbij dan Anouk had verwacht. Net voordat de klap komt draait Joris met een ruk zijn hoofd om en kijkt Anouk recht in haar ogen. De klap is genadeloos hard. Anouk rijdt door en ziet in haar achteruitkijkspiegel het lichaam van Joris roerloos op de weg liggen.

Haar ademhaling gaat ongecontroleerd snel maar Anouk weet zich te herpakken en de rest van haar plan uit te voeren. Ruim twintig minuten later komt ze met de SUV op de plek waar ze eerder was. De weg is afgesloten door een ambulance. Anouk parkeert de SUV een stuk verder terug en besluit een stuk te lopen om poolshoogte te nemen. Haar hakken tikken luid op de stoeptegels wanneer ze de plek waar de ambulance staat nadert. Op dat moment arriveert ook de politie en wordt er een handjevol omstanders tegengehouden. Anouk tuurt tussen de ambulance en de politieagenten door. Op het asfalt ziet ze een enorme donkere plas liggen rondom het hoofd van Joris. Nu zal hij zeker niet naar Parijs gaan.